

Logos

Organ för
Föreningen Logos i Österbotten rf
Årgång 3 • nr 1
April 2005

Det Gamla Testamentets Förste Deel.

Innehållandes
The Fem Mosés Böcker.
Efter Hans Kongl. Maj:ts Höghetsat.

Konung CARL Den Elloftes /
I Glorvyrdigste äminnelse; Nådiga Förordning.
Med nödtorftig Förklaring widd hwars vers: Till Ihen himmelska Sanningsens lydliga Förstånd/
och grundliga Förståar; samt til hwars och ens Lärdom / Tröst och Förmaning.

STOCKHOLM / Tryckt af HENR. C. MERCKELL, Kongl. Boktryckare / Åhr 1724.

- Ledaren 2 • Trospågan 3-5 •
- Från Märstakonferensen 5-7 •
- Prästen som blev skogsarbetare 7 •
- Projekt Gezelius 8-9 • Notiser 10-11 •
- Lutherpredikan 11 • Verksamhetsinformation 12

Biskopar i blickpunkten

På olika håll har biskopar varit aktuella under de senaste månaderna. I Sverige har Arne Olsson vigts till biskop i Missionsprovinsen (Mpr) under stor massmedieuppmärksamhet. I Finland avgick Ilkka Kantola, biskop i Åbo, till följd av avslöjandet om hans fortsatta äktenskapliga snedsprång och kort därefter blev Erik Vikström, det finlandssvenska stiftets biskop, uppmärksammas för sina tankar om folkkyrkans förfall. Slutligen har biskopen i Rom, påven Johannes Paulus II, avlidit och begravts under omständigheter som närmast kan beskrivas som personkult.

Finns det något samband mellan dessa företeelser? I denna korta uppräknings skymtar personliga tragedier, principiella lärofrågor och en ökande polarisering i de kyrkliga strukturerna.

Klart är att massmedia erbjuder nya möjligheter att sprida information och bilda opinion. Aldrig tidigare har en påve begravts inför hundratals miljoner tittare i direktsändning. Utan kvällstidningar skulle Kantolas otrohet knappast ens ha uppdagats och blivit någon riksnöhet. Och det massmediala uppbådet förde ut vittnesbördet från Mpr till slott och koja som få andra kyrkliga händelser.

Samtidigt finns det en annan, skrämmande bakgrund till allt detta. Det är ett minskat medvetande om vad Guds ord lär och påbjuder. Det gäller både etiska frågor och lärofrågor.

I fråga om Ilkka Kantola var det illa nog att han själv bröt så uppenbart mot Guds bud. Men att sedan ett stort antal kyrkligt aktiva samlade in namn för att han skulle återta sin avskedsansökan var mera skrämmande.

Att Mpr vågat utmana den djupt avfallna Svenska kyrkan är ett bevis på omsorg om läran, något som i våra dagar är alltför sällsynt. Den uppmärksammas biskops- och prästvigningen i Göteborg den 5 februari väckte mycken illvilja och rentav förföljelser. Mpr förtjänar stöd och förbön, även om man inte uppskattar

alla aspekter. Man förundrar sig dock över att väckelserörelser, som förväntas vara läromässigt medvetna, av hänsyn till relationerna till folkkyrkorna har förhållit sig ytterst kyligt till Mpr.

Att Erik Vikström vågat utmana en stark exegetisk institution och kyrkans egen utbildningscentral är något att lyfta på hatten för. Den debatt som har följt i Kyrkpressen visar att det stift han leder är starkt präglad av förfallet. Den negativa trenden är också väl dokumenterad i olika undersökningar av prästernas ståndpunkt i centrala lärofrågor. Vilken betydelse kan man då tillmäta ett enskilt uttalande?

Att hyllningen av påven antar drag av gudsdyrkan, inte minst påtryckningarna om en omedelbar helgonförklaring, överraskar inte den som tagit till sig den lutherska bekännelsens tolkning av 2 Tess 2:4. Reformatorerna har den entydiga tolkningen att påvedömet utgör en konkret uppfyllelse av profetiorna om Antikrist. Det lutherska läromedvetandet är överlag för svagt i dag för att man skall kunna vänta sig en rätt bedömning av den romersk-katolska kyrkan.

Med detta är inget negativt sagt om Johannes Paulus II:s personliga insatser för fred och etik. Person och sak skall skiljas åt. Det finns all orsak att återkomma till den romersk-katolska kyrkans verksamhet och lära.

OLA ÖSTERBACKA

Logos – organ för Föreningen Logos i Österbotten rf. Redaktion: Klas-Erik Isaksson, John Lasén, Roger Pettersson, Ralf Sandberg och Ola Österbacka. Ansvarig utgivare: Klas-Erik Isaksson. Layout: Ola Österbacka. ISSN 1459-3378.

Material och diskussionsinlägg sänds helst via e-post till ola@ofsystem.fi eller per post till Skolhusgatan 11 A 9, 65100 VASA.

Tidningen sänds till dem som stött föreningen eller meddelat intresse. Gåvor för spridningen betalas till bankkonto 497028-241584 (Finland) och i Sverige till plusgirokonto 407 99 53-8.

Pärmbild: Gezelii bibelverk. Foto: Ola Österbacka.
Tryck: Multiprint, Vasa.

Trosfrågan

Kan en fränskild gifta om sig?

Här något jag undrar över. Person x har varit gift, men dennes fru tog ut skilsmässa. Kan nu person x gifta om sig eller är det mot Bibeln? Spelar det någon roll om exfrun är i liv eller ej?

Tidigare har vi behandlat frågor om skilsmässa, nu gäller det den fråga som ofta infinner sig efter en skilsmässa. Det är svårt att ge ett klart svar eftersom det finns många bibliska och juridiska aspekter att beakta. Skilsmässa är ju alltid förknippad med synd och Bibeln ger inte råd i hur man skall kunna slingra sig undan synder. Bibeln talar om hur man kan undvika synd men också hur alla som faller i synd behöver inse sitt behov av syndernas förlåtelse.

Enligt Bibeln är det självklart att person x inte kan gifta om sig om hans otrohet är orsak till att frun tog ut skilsmässa. Det är äktenskapsbrott att överge sin partner för en annan och den som gör så skall bindas i sin synd och uteslutas ur församlingen tills han ångrar sin synd och omvänder sig. Men nu avses knappast denna situation i frågan. Vi utgår från att det är frun som har varit otrogen och därmed är skilsmässa enligt Bibeln tillåten. Därför blir följdfrågan om det för denne man är tillåtet att gifta om sig då han blivit övergiven?

Det råder olika åsikter om hur Bibeln skall förstås i denna fråga. För att komma till klarhet måste vi därför läsa Bibeln noggrant. Av de bibelställen där skilsmässa och omgifte berörs är det bara i Matt 5:32 och Matt 19:9 där frågan behandlas utgående från att skilsmässan är tillåten p.g.a. otrohet. Om man ser på frågan utgående från dessa två bibelord så är Bibeln klar. Jesus säger:

Den som skiljer sig från sin hustru av något annat skäl än otukt och gifter sig med en annan, han begår äktenskapsbrott. (Matt 19:9)

Detta bibelord underförstår att om man skiljer sig på grund av otukt så

får man gifta om sig. Att man underförstår detta är naturligt om man beaktar GT:s föreskrifter om skilsmässa och omgifte. Där var det självklart att man fick gifta om sig efter skilsmässa (se Chemnitz artikel). Bekännelseskriterierna håller sig till denna tolkning:

Orättfärdig är också den förordningen, som vid äktenskapskillnad förbjuder den oskyldiga parten att gifta sig.

(Se <http://www.logosmappen.net/bekskrifter/paven/paven3.html>, §78)

Nu finns det en strängare uppfattning som hävdar att Jesus i Matt 19:9 tillåter skilsmässa men inte omgifte. Man anser att bibelordet skall tolkas i ljuset av 1 Kor 7:10–11:

En hustru får inte skilja sig från sin man – skiljer hon sig skall hon förbli ogift eller försona sig med sin man – och en man får inte överge sin hustru.

Därtill säger Jesus i Luk 16:18:

Var och en som skiljer sig från sin hustru och gifter sig med en annan kvinna begår äktenskapsbrott, och den som gifter sig med en fränskild kvinna begår äktenskapsbrott.

Denna strängare uppfattning ser ut att ha ett starkare bibliskt stöd. Men när det t.ex. i Lukas står att den som gifter sig med en fränskild kvinna begår äktenskapsbrott så förstår vi, om vi jämför med Matt 5:32, att det avser en skilsmässa som inte är tillåten. Skillnaden är att Markus, Lukas och Paulus berör frågan om skilsmässa i allmänhet och inte undantagsfallet som Matteus tar upp. Den bibliska läran är alltså tydlig: om det inte finns en giltig orsak till skilsmässa så finns det ingen möjlighet till omgifte.

Men vi behöver också beakta Rom 7:1–3, där Paulus förutsätter det som något välkänt att man är bunden vid sin make tills han dör:

Så är en gift kvinna genom lagen bunden vid sin man så länge han lever. Men när mannen är död, är hon fri

En viktig del av Logosmappen är Trosfrågan. Det finns för närvarande ca 80 besvarade frågor, och det är ständigt en kö av frågor som väntar på att besvaras. Svaren ges av Roger Pettersson och Ola Österbacka, ofta efter konsultation med andra.

Vi ger här ett par prov på frågor som nyligen blivit besvarade. Den ena gäller en brännande aktuell etisk fråga och den andra en lika aktuell lärofråga.

från den lag som band henne vid mannen. Därför kallas hon äktenskapsbryterska, om hon ger sig åt en annan man så länge hennes man lever. Men om mannen dör, är hon fri från lagen och är inte någon äktenskapsbryterska, om hon blir en annan mans hustru.

Dessa ord av Paulus talar om äktenskapet såsom livslångt och omgifte är inte tillåten när maken ännu lever. Utgående från detta ord och Mark 10:9: "Vad Gud har fogat samman, skall människan inte skilja åt", har bl.a. den romersk-katolska kyrkan ansett att äktenskapets band inte kan upplösas genom skilsmässa.

I 1 Kor 7:15 tar Paulus själv upp undantagsfallet att den icke-troende skiljer sig, och Paulus säger att den kristne inte är bunden som en slav. Den som inte är bunden är ju följaktligen fri att gifta om sig. Jesu ord om att människan inte skall skilja åt blir ju meningslösa om det är omöjligt.

Bibeln tillåter skilsmässa på två grunder: otukt och ifall den icke-troende vill skiljas. Eftersom skilsmässan är tillåten är den giltig och äktenskapets band är upplöst. Detta betyder också att en skilsmässa som inte är tillåten enligt Bibeln inte upplöser äktenskapets band. En följd av detta är att en skilsmässa utan biblisk tillåtelse inte enligt Bibeln ger rätt till omgifte, t.ex. om man skiljer sig för att man inte trivs ihop.

Eftersom vi lever i ett samhälle som i äktenskapsfrågor inte styrs av

Bibeln, så uppstår situationer där det krävs utredningar. T.ex. en präst som skall viga ett par där någondera är fränksild tvingas (om han vill följa Bibeln) fråga och ta reda på ifall skilsmässan är tillåten enligt Bibeln. Det finns annars en risk att han väl-signar ett äktenskapsbrott. I vår tid är det också svårt för många troende att veta vem de skall vända sig till i dessa frågor. Professionella äkten-skapsrådgivare och folkkyrkopräster kan ha vilken syn som helst i dessa frågor. Det är också ett problem när allt fler inte har en naturlig självvär-dare att vända sig till både i folkkyr-kan och i olika föreningar.

För alla som vill hålla sig till Guds ord gäller det också att i predikan framställa synd som synd. Många "äktenskap" och parförhållanden i vår värld är synd inför Gud. Johan-nes Döparen fick möta döden för att han hade sagt sanningen till Herodes (Mark 6:17b–18):

Henne hade Herodes gift sig med, men Johannes hade sagt till honom: "Det är inte tillåtet för dig att ha din brors hustru."

Till sist kan vi påminna oss om att Bibeln inte under någon omständig-het tolererar äktenskapsbrott. Men det finns förlåtelse även för den värsta

äktenskapsbrytaren och äktenskaps-bryterskan (Joh 8:3–11). Att be om förlåtelse inför Herren är något helt annat än att be om acceptans att fort-leva i synden.

För att svara på denna fråga har jag bl.a. använt en artikel av Martin Chemnitz (<http://luk.se/LuthWebbArkiv/Luth1986-4.htm>). Han är en känd luthersk teolog som levde på 1500-talet. Vi kan komma ihåg att kyrkan på den tiden var mycket sträng i denna fråga och si-tuationen kan inte i allt jämföras med dagens läge. Hans bibelutläggning är biblisk och är därför alltiämt aktuell.

ROGER PETERSSON

Läran om den objektiva rättfärdiggörelsen

Hur utbredd är läran om "den objek-tiva rättfärdiggörelsen"? Har denna lära även kallats "världens rättfärdig-görelse" i något sammanhang (då kan-ske av mer kritiska röster)?

Vilka lutherska samfund står bakom/ inte bakom denna lära? Vet man vad Luther och/eller Rosenius lärde när det gäller detta?

Frågeställningen är komplex och det är omöjligt att ge ett heltäck-ande svar här. Jag försöker ge några antydningar men måste i övrigt hän-visa till litteraturen.

Luther och reformatörerna använ-de inte termerna objektiv eller allmän rättfärdiggörelse. Luther talar mycket om en "passiv rättfärdighet" eller en "främmande rättfärdighet", dvs. den rättfärdighet som kommer utifrån för Jesu Kristi förtjänst, i motsats till en egen rättfärdighet hos oss. Han be-tonar vidare att denna rättfärdighet "tillräknas" genom tron (man brukar tala om "forensisk rättfärdiggörelse" som uttrycker en juridisk aspekt). Själva ordet "rättfärdig" kan härledas till att man är färdig i rätten (domstolen) och att beslut om frikännande har utfärdats.

I Stora galaterbrevskommentaren, förklaringen till Gal 3:13, säger Luth-er:

... då den barmhärtige Fadern såg oss förtryckas av lagen och hållas under förbannelsen utan någon möjlighet att befrias därifrån, sände han sin Son i världen, lade alla människors alla synder på honom och sade till honom:

Var Petrus, förnekaren, var Paulus, förföljaren, hädaren och våldsverka-ren, var David, äktenskapsbrytaren, var syndaren, som åt äpplet i paradiset, var rövaren på korset, med ett ord, var alla människors person, som gjort alla människors synder och se sedan till, att du betalar och gör till fyllest för dem! Då kommer lagen och säger: Jag finner, att denne syndare tager på sig alla människors synder, och jag ser ingen synd utom hos honom. Alltså skall han dö på korset. – Och så angri-per lagen honom och dödar honom. Då detta skett, är hela världen renad och försonad från alla synder, och följakt-ligen är den också befriad från döden och från allt ont. Men sedan synden och döden röjts ur vägen genom denna enda människa, skulle Gud icke se nå-got annat i hela världen, särskilt om världen trodde, än idel renhet och rätt-färdighet. (http://www.logosmappen.net/uppbyggelse/luther/sgal/gal3/gal3_13.htm)

Grunden till att Gud kan frikänna Goss är denna ställföreträdande gottgörelse som Jesus utförde. Då betalades den enorma syndaskuld som vi alla har deltagit i. Detta har skett för hela världen. När Melanchthon skriver sin Apologi talar han ofta parallellt om syndaförlåtelsen och rätt-färdiggörelsen som något som tron mottar. För att tron ska ha något att ta emot måste det först finnas till hands och erbjudas.

Trosbegrepp utformas vanligen i samband med lärostrider. Så skedde också efter Luthers död, när Andreas

Osiander (1498–1552) började driva läran att rättfärdiggörelsen sker på grund av Kristi inneboende i män-niskan. Detta fick som följd att man i Konkordieformeln (1580) betonade den forensiska aspekten av rättfär-diggörelsen. Den nyare Lutherforsk-ningen i Finland har, under ledning av Tuomo Mannermaa, åter börjat be-tona rättfärdiggörelsen utifrån Kristi inneboende i den troende människan, vilket låter som ett eko av Osiander.

Senare lärde Samuel Huber (1547–1624) både en allmän rättfärdiggörel-se och en universell utkorelse, vilket hotade kraften i evangeliets förkun-nelse och den personliga trostillägn-elsen. Den eviga återlösning som Jesus genom sin försoningsdöd har vunnit för hela världen (Hebr 9:12) skall predikas som syndernas förlå-telse för den enskilde. Det är för att förkunna denna objektiva och uni-versella sanning som Ordets ämbete har inrättats, för att vi skall få tron på det som genom påskens segerbud-skap ljuder för alla människor. Den som trotsar denna förkunnelse skall få höra att Guds vrede förblir över honom (Joh 3:36).

En villfarelse som Konkordiefor-melns författare skarpt avvisade, men som också är vanlig i dag, är *synergismen*: tanken att människan till någon del (även om den är minimal) själv medverkar till sin frälsning. Den läran finns ofta i grunden till en pietistisk framställning av trosakten: en personlig avgörelse och bön om

Nordisk evangelisk-luthersk konferens "Vägen fram -05"

Ett hundratal personer var den 11–13 mars 2005 samlade till den andra nordiska evangelisk-lutherska konferensen i Märsta, Sverige. För arrangemanget stod Lutherska församlingen i Stockholmsområdet, som genomförde konferensen på ett alltigenom förtjänstfullt sätt.

Roger Pettersson delger på följande sida några intryck från konferensen. Vi citerar också ett sammanfattande intryck av föredragen, skrivet av Bertil Waldemarson, en av arrangörerna.

Konferensen hölls i Ekillaskolan i Märsta. Bilden är från diskussionen efter Jan Bygstadts föredrag på lördagen. Jan Bygstad ses närmast till höger. I konferensen deltog även många ungdomar och unga familjer. Föredragen bandades och kan avlysnas i mp3-format samt läsas på konferensens webbplats <http://www.logosmappen.net/nelk>.

att bli frälst. Den som så söker frälsningen i sitt eget hjärta behöver likt C O Rosenius vända sig till nåden i Guds hjärta, alltså till det som Gud har gjort i Kristus och som förkunnas för oss i nådemedlen.

I Finland lärdes allmän rättfärdiggörelse av F G Hedberg (den evangeliska väckelsens fader) och inom Bibeltrogna Vänner i Sverige har Axel B Svenssons upptäckt av Rosenius dagbetraktelse av den 31 mars blivit en hörnsten. Även i Danmark (särskilt på Bornholm) är läran allmänt känd. Däremot har man i de norska väckelserörelserna tagit avstånd från denna lära, och det är framför allt där man brukar tala om världsrättfärdiggörelse med en negativ värdeladdning. Motsvarande inställning finns också i den femte väckelsen i Finland. Det man värjer sig mot är en överbetoning av det redan skedda, så att den personliga trostillägnelsen glöms eller förträngs. Det finns alltid en risk att hamna under Guds vrede på grund av att man förkastar evangeliet.

Den norska Bibeln (1988) översätter Rom 4:25 så här: "han som ble gitt

for våre overtredelser og opreist til vår rettferdiggjørelse." Denna översättning är klart dogmatiskt grundad, eftersom den grekiska prepositionen "dia" används i båda leden. Dia betyder "genom", "på grund av" eller "för – skull". Eftersom det är tydligt att det förra ledet avser orsak (vår synd var orsak till att Jesus utgavs) så är den naturliga läsningen att också det senare ledet förstås på motsvarande sätt (vår rättfärdiggörelse var orsak till att Jesus uppväcktes). I svenskan kan "för – skull" som bekant ha både en kausal (orsak) och final (syfte) betydelse.

När det gäller ett globalt perspektiv har begreppen "allmän rättfärdiggörelse" eller "objektiv rättfärdiggörelse" tydliggjorts i Missourisynodens dogmatiker Franz Piepers stora dogmatik från tidigt 1900-tal. Verket utkom senare förkortat av hans efterföljare Mueller och detta verk har översatts till svenska av Tom Hardt. Pieper skriver (Pieper-Mueller, s. 366): "Vidare är enligt Skriften det faktum, att Kristus uppväcktes från de döda, en verklig avlösning, d.v.s.

en objektiv rättfärdiggörelse av hela den syndiga världen." (Rom. 4:25)

De lutherska bekännelsekyrkorna torde vara eniga om att en allmän eller objektiv rättfärdiggörelse har skett i Kristus som grund för den enskildes rättfärdiggörelse genom tron. Det finns skillnader i hur man uppfattar långfredagens försoningsgärning i förhållande till påskdagens förkunnelse av rättfärdiggörelsen och hur betonat man använder uttrycken objektiv försoning (att världens syndaskuld har betalats i Kristi död) resp. objektiv rättfärdiggörelse (att Gud utfärdar en frikännande dom, dvs. inte tillräknar människorna deras synder). Detta kommer till synes i hur man betraktar Rom 4:25. (Läs om detta i Lutherläsaren nr 24, som har kommenterats i Lutheranen 3/1999: <http://luk.se/LuthWebbArkiv/Luth1999-3.htm>.)

Se även svaret på frågan Allmän rättfärdiggörelse och Erlandsson: Rättfärdiggörelsen (Biblicum 1974, <http://lbc.cc/biblicum/197444ix.htm>).

OLA ÖSTERBACKA

Märstakonferensen dryftade djupgående frågeställningar

Undervisningen under Märstakonferensen var uppbygglig och samtalen skedde i en broderlig anda. Ämnena var denna gång mera konkret inriktade på några lärofrågor än senaste år, och det fanns självfallet vissa meningsskiljaktigheter. Den anda som rådde visar att det finns förutsättningar och behov av att fortsätta. Som en broder uttryckte sig efter konferensen:

Jag tror att skillnaderna till stor del ligger i olika betoningar av bibliska sanningar, även om det inte alltid är så enkelt. Det kan ju ibland te sig smidigt att stänga igen dörrarna om sig igen och fortsätta som förr utan att ta sig mödan med att samtala med varandra. Men, det vore ju för sorgligt, en seger för honom som vill vår timpliga isolering och eviga ensamhet.

Det var tre ämnen som särskilt lyftes fram i samtalen som jag här kort presenterar. Föredragen finns på Logosmappen och de utgör bakgrund till samtalen.

Kyrkogemenskap

Liksom i Vasa diskuterades kyrkogemenskapen, men nu mer konkret. En del ville få klarare besked vad som krävs för att kunna upprätta kyrkogemenskap. Man kunde skönja en viss irritation över att man på konferensen inte kunde dela trosgemenskapen fullt ut. Det konstaterades att vi har olika erfarenheter och är i olika skeden i kyrkofrågan. Eftersom alla ändå vill dela den biblisk-lutherska tron så uppkom frågan varför man inte redan i detta skede kunde upprätta kyrkogemenskap.

Diskussionen gällde dels Missionsprovinsens ställning "inom" Svenska kyrkan och dels bekännelsekyrkornas lärosamtalspraxis. Frågorna debatteras fortfarande på ViaLutherforum, speciellt frågan om förhållandet till folkkyrkan.

Allmänna rättfärdiggörelsen

För mig som är ung var diskussionen om rättfärdiggörelseläran en ny

och hälsosam upplevelse. Jag förstod av samtalen att det tidigare har varit upprivande diskussioner, vilket jag också hade läst om innan. Det var anmärkningsvärt hur diskussionen inte handlade om att försvara revir utan om att försöka förstå att vi kommer från olika traditioner med olika sätt att uttrycka den bibliska tron. Det är väl så att man bättre kan förstå andras argumentering när stridsyxan inte är höjd.

Var är väckelsen?

En av deltagarna skrev efter konferensen:

Den levande tron håller på att försvinna från våra länder. Skeppet tar in vatten och verkar sjunka. För sjunker gör kristendomen i våra länder, gamla väckelserörelser och bekännelsetrogna församlingar, om de inte går tillbaka så växer de på sin höjd med medlemmarnas barn. Det är kris!

Det var flera som i sina inlägg uttryckte en rädsla för att man sätter för mycket energi på detaljer i lärofrågor medan man låter det personliga och församlingens andliga liv komma i

andra hand. Ingen av de närvarande ville skaka dessa frågor av sig. Det är ett faktum som vi får erkänna. Många kommer från små sammanhang med erfarenheter av hur svårt det är att få människor att lyssna till evangeliet. Missionsiverns frånvaro berördes också.

En annan sak som kom upp var att vi ofta är fega när det gäller att gå in i offentlig debatt i aktuella etiska frågor. Säkert var det många med mig som skamsna fick erkänna att Evangelii ljus och Guds ords förmaningar sätts under skäppan. Vi behöver frimodighet, den frimodigheten bygger inte på att vi är många, utan på att Guds löften är fasta. Men nog är det vår önskan att vi som samlades i Märsta skulle få uppleva en enhet på Ordets grund så att vi kan stöda varandra fullt ut i stället för att "bara" diskutera lärofrågor.

Inför avslutningen beslöts också att det blir en fortsättning nästa år ungefär vid samma tid och värd blir Bibelskolan på Fossnes i Norge. En ny arbetsgrupp tillsattes att förbereda konferensen.

ROGER PETERSSON

En panel delgav erfarenheter från resp. länder. Fr.v. Gunnar Nilsson, Roger Pettersson, Peter Olsen och Jan Bygstad.

”Som stjärnor i mörkret”

En av arrangörerna, Bertil Waldemarson från Norrköping, sammanfattade konferensen så här på e-postlistan ViaLutherforum (något förkortat):

När mycket annat sjunkit undan framstår huvudföredragen och några av kommentarerna som stjärnor i mörkret. Det var med stor behållning och glädje som vi fick lyssna till den mäktiga biblisk-lutherska undervisningen. Detta är något som bådär gott för framtiden. Må vi bara ta till oss den undervisning som gavs.

Jag hoppas den undervisning som gavs skall leda till att lutherdomen här i Norden ska finna enhet på Ordets och bekännelsens grund. Av Jan B:s föredrag framgick vad som är nog för enhet – och hans mäktiga undervisning bör få konsekvenser.

Med Gunnars undervisning får vi glädjas över att vår visshet om sanningen vilar på säker grund – inget inom oss utan på Krisit verk och att han är den som gör allt. Vissheten om vår benådning finns inte i våra känslor, i vår bön eller i vårt kämpande för att komma in genom den trånga porten. Nej det finns något bättre – det

OLA ÖSTERBACKA

Konferensens värd Ingemar Andersson (till höger) tillsammans med Leif G. Jensen.

evangelium som kommer till oss i Ordets och sakramenten.

Leifs genomgång om rättfärdigörelseläran var också mycket klar och tröstefull. O, att vi alla fick klarhet i denna välsignade lära varmed kyrkan står eller faller. Om läran om rättfärdigörelsen är rätt blir ofta allt annat också rätt.

Prästen som blev skogsarbetare

Anders Lindström från Vänersborg var en av deltagarna i Märstakonferensen. Han är känd för många i Sverige från debatter under sin tidigare verksamhet som präst. Nu är han arbetsökande och verkar för tillfället som skogsarbetare.

Anders Lindström är prästbarn i fjärde generationen. Han föddes i Jämtland och växte upp i Boden. Han studerade teologi i Uppsala och blev prästvigd i Karlstad 1972.

Sedan tjänstgjorde han i tre olika stift under 27 år, den sista tiden i Foss församling i Göteborgs stift. Han såg hur Svenska kyrkan liberaliserades allt mer. Framför allt under den här tiden deltog han flitigt i kampen för tron. Han skrev om allt möjligt: kvinnliga präster, homosexualitet, Bibel 2000, abort och Harry Potter.

År 1998 visade han en film om abort från ”Ja till livet” för en grupp konfirmander. Han blev då för femte gången anmäld till domkapitlet och kyrkorådet vände sig emot honom.

Strax efteråt sade han upp sin tjänst. Året efter gick han ut ur kyrkan.

Han kände att vissa bibeltexter talade starkt till honom. Han såg sig som ett flaggskepp för en kyrka vars värderingar han inte kunde stå för.

Sedan dess har Anders varit arbetsökande. Nu jobbar han med skogsavverkning tillsammans med missbrukare och andra friställda.

Anders säger att han inte har blivit

Åke N:s föredrag om bibel- och bekännelstrohet och Peters framställning om väckelsekristendom och nådemedelskristendom var också mycket givande föredrag som vi får ta till oss. Olas avslutningsföredrag var en klarläggande analys och hade förtjänat mera uppmärksamhet i samtalen som följde.

BERTIL WALDEMARSON

OLA ÖSTERBACKA

Anders Lindström.

utan uppgift även om han inte längre har predikstolen kvar.

– I Guds rike spelar det ingen roll om vi är långt framme i ledet eller långt bak. I mötet med människor och i bön och förbön har vi alltid en uppgift.

Lindströms familj har fem barn. Familjen har gått starkt igenom det som har skett, säger Anders, även om inget av barnen hade lämnat tonåren när turbulensen var som värst. Nu har man en husförsamling tillsammans med en annan familj.

I dag ser Anders Lindström Svenska kyrkan som en kyrka under Guds dom och uppmanar alla att gå ur.

– Troheten mot ett kyrkosamfund får aldrig bli viktigare än troheten mot Guds ord. I sista hand handlar det om vår eviga salighet.

JL/OÖ

Projekt Gezelius

Reproduktion från porträtt i Åbo domkapitel

Biskop Johan(nes) Gezelius den äldre.
(1615–1690)

Reproduktion från bibelverket

Biskop Johan(nes) Gezelius den yngre.
(1647–1718)

STUDIO LINDELL
Reproduktion från porträtt i Borgå domkapitel

Biskop J. Gezelius Nepos den yngste.
(1686–1733)

Vad får ungdomar att sitta framför datorn och skriva av gammal frakturstil bokstav för bokstav? Det är inte bara fråga om en udda hobby, utan en välsignad personlig sysselsättning, samtidigt en kulturgärning.

Projekt Gezelius har tagit som mål att skriva av det 4 200 sidor omfattande bibelverket från 1700-talets början, enligt den andra utgåvan från 1860-talet. I projektet deltar redan från början ett tiotal personer. Projektet lanserades vid konferensen i Märsta den 12 mars 2005.

Upphovsmännen till detta bibelverk, det största på svenska, är tre biskopar Gezelius. Samtliga bar förnamnet Johan (även skrivet Johannes). De var far, son och sonson och gjorde även stora insatser för det finska skriftspråkets utveckling. De två första var biskopar i Åbo och den tredje i Borgå, efter att stiftsstadens flyttats från Viborg efter Stora ofreden.

Bibelverket är en raritet. Den andra upplagan, som nu är förlaga för Internetversionen, utgavs av EFS på

1860-talet i reviderad form. Det omfattar tre tjocka band i nära A4-storlek.

Själv kom jag över denna utgåva förra sommaren och började då fundera på hur det skulle kunna göras allmännare känt. Tillsammans med Berthold Nilsson, som hade förmedlat verket åt mig, kom vi fram till att vi skulle göra ett försök att skapa en projektgrupp för detta. Om detta skrev vi i Logostidningen nr 3/2004.

Bertholds entusiasm väckte genast gensvar i en ungdomsgrupp i Silverdalens ev-luth. församling. Vi kom fram till att vi behövde skapa en webbdatabas för att skrivarna skulle bli befriade från kravet på att själva äga bibelverket. Berthold tog nästan direkt itu med att digitalfotografera av böckerna sida för sida.

Dessa sidor håller nu på att lagras in i databasen som bilder, så att det är möjligt att skriva av tecken för tecken i ett ordbehandlingsprogram.

Sedan denna text noggrant kontrollerats klistras den in i databasen på sin rätta plats, parallellt med motsvarande vers ur Svenska folkbibeln. På detta sätt blir bibelverket tillgängligt så att alla intresserade, redan under arbetets gång, kan söka i och läsa de bibelavsnitt som blivit avskrivna.

Prov för medarbetare

Vilka kan då vara medarbetare?

Vem som helst som har tillgång till dator kan bli medarbetare, men projektgeneralen Berthold Nilsson är sträng. Eftersom vi inte har tillgång till någon kontrollstab ligger ett stort ansvar på varje avskrivare. För att projektet ska vara tillförlitligt och trovärdigt behöver vi veta att alla behärskar frakturstilen och uppfattar skrivreglerna på samma sätt.

Berthold har därför utarbetat ett tvådelat test: dels ska en given sida skrivas av och dels ska man "översätta" ett antal ord från frakturstil

PROJEKT	VERSER	BÖCKER	19.4.2005	SÖK SIDOR	KAPITEL		
Gezelius						log	
				sidor	inlagda	på gång	klara
Matt				138	73	73	66
Mark				54	5	0	0
Luk				101	20	20	0
Joh				148	148	148	108
App				120	15	0	0
Rom				118	25	21	19
1 Kor				86	21	0	0
2 Kor				55	41	0	0
Gal				29	29	0	0
Ef				34			
Fil				24	24	0	0

I webbdatabasen kan ses hur projektet framskrider. I detta nu är största delen av Johannevangeliet inlagt. Vidare är hälften av Matteusevangeliet och en del av Romarbrevet klart. Övriga markeringar visar inlagda sidor som är på gång.

Missionsprovinsen väckte uppmärksamhet

Under veckorna kring vigningshögtiden i Göteborg den 5 februari 2005 fylldes media av nyhetsrapportering om denna kyrkohistoriskt betydelsefulla händelse.

Arne Olsson vigdes till biskop av den kenyanske lutherske biskopen Walter Obare Omwanza. Senare samma dag vigde han själv tre präster: Gunnar Andersson och Jan-Ulrik Smetana från Sverige och Niko Vannasmaa från Finland.

Arne Olsson blev den 24 februari fråntagen rätten att fungera som präst i Svenska kyrkan av domkapitlet i Karlstad. Motiveringen var att han har brutit mot kyrkoordningen.

Den 15 mars lämnade Olsson en överklagan till Svenska kyrkans överklagandenämnd, där han bestrider att han har brutit mot kyrkoordningen.

På Missionsprovinsens webbplats, <http://www.missionsprovinsen.se>, finns alla handlingar och ytterligare aktuell information.

Att Missionsprovinsen träder upp i en stark manifestation mot villfarelsen i Svenska kyrkan är beundransvärt, när man vet att detta får följder, både personligen och för organisationen. Många är de organisationer som av rädsla för att mista inflytande kompromissar med villfarelsen.

Ävenfinska Lutherstiftelsen är i blåsväder

Vid prästvigningen i Göteborg assisterade även två präster i finska Lutherstiftelsen, vilka själva har prästvigt i den evangelisk-lutherska kyrkan i Finland: Juhana Pohjola och Sakari Korpinen. Dessa har varit föremål för utredningar och förslag till disciplinära straff för sitt ställningstagande gentemot biskop Eero Huovinen (se Logos nr 2/2004).

Disciplinombudsmannen i ärkebiskopsstiftet kräver att Sakari Korpinen avstängs från prästämbetet för minst en och högst sex månader.

En motsvarande avstängning har redan tidigare krävts i Uleåborgs domkapitel mot Juhana Pohjola, dekan i Lutherstiftelsen.

Förutom ovan nämnda anklagelse anklagas Lutherstiftelsen för att man inte har skaffat vederbörliga tillstånd att fira nattvard i en skola på Renko församlings område.

Det har också talats om eventuella disciplinära ingripanden mot de båda prästerna för att de medverkade vid prästvigningen i Göteborg.

Niko Vannasmaa tjänstgör nu som pastor

i Lutherstiftelsen vid sidan om ett profant heldagsarbete.

Massmedial bevakning av Borgå stift

Under de senaste månaderna har det i massmedia varit en osedvanligt aktiv bevakning av händelser i Borgå stift. Det största intresset har fokuserats på frågan vem som skall efterträda Erik Vikström, som har meddelat att han avgår från biskopsämbetet under 2006.

Bo-Göran Åstrand, bekant för denna tidnings läsare som tidigare redaktör för Sändebudet, är en av de kandidater som har framträtt allra synligast. Han presenterades i en helseintervju i Vasabladet den 20 februari 2005. Ett citat ur intervjun lyftes synligt fram: "Mästaren fanns alltid ute bland minoriteterna, de undanskuffade. Därför tycker också jag att det är bra att det finns en samlevnadsform för homosexuella."

Hufvudstadsbladet har genomfört en rundfråga per e-post till präster i Borgå stift för att utröna vem som har det starkaste stödet. Frågan väckte ogillande på sina håll, och ett motbrev sändes ut med uppmaning att inte svara. Endast ett trettio svar inkom. Gunnar af Hällström, teologie professor i Joensuu, fick flest förstaplaceringar. Också Stefan Djupsjöbacka, Bo-Göran Åstrand och några andra fick stöd.

Domprostetjänsten i Borgå är en annan brandhärd. Domprosten är kyrkoherde i domkyrkoförsamlingen och vice ordförande i domkapitlet. Tjänsten har varit ledigförklarad och tre personer har ställts på förslag. En av dem, kyrkoherde Allan Franzén i Sideby, har uppgett att han inte kan tänka sig att närvara om en kvinna predikar i gudstjänst. Där emot kan han fördela arbetsturer och har inga betänkligheter om hon sköter liturgin vid gudstjänst. Franzén har varit assessor i domkapitlet och medverkat till att prästviga kvinnor.

Det finns nu besvär mot domkapitlets förslag och det kan dröja länge innan församlingen får sin nya kyrkoherde.

Den senaste stormen har blossat upp kring biskop Erik Vikström själv. I Kyrkpressen har han sagt att han oroar sig för kyrkans andliga förfall, och kastar skulden på den exegetiska institutionen vid Helsingfors universitets teologiska fakultet och kyrkans egen utbildningscentral.

I programmet Spotlight, som första gången sändes i Finlands TV den 19 april, bemöttes biskopens uttalande om att kvinnoprästfrågan inte är någon stor fråga i Borgå stift med en kvinnlig präst, som själv övergått till ett finskt stift efter att enligt egen utsago

ha bemötts nedlåtande på grund av sitt kön. Kritiken mot Erik Vikström blev mycket hård i programmet, som kommer att följas upp med debatter, med säkerhet också en hel del tidningsskrivierier.

Ytterligare en debatt har stört stiftsfriden: en präst, som i fjol dömdes till böter för att ha slagit till en konfirmand, är icke-önskad som ledare på ett konfirmandläger. Med anledning av detta, och ett fall av misshandel i en finsk prästfamilj, skriver Olav S Melin i en kolumn i Hufvudstadsbladet:

Kan det vara så att en konservativ teologisk syn går hand i hand med en auktoritär människosyn?

Denna undran gör han mot bakgrund av att de två aktuella prästerna båda omfattar den traditionella ämbetssynen.

Kyrkpressens chefredaktör Stig Kankkonen kritiserar detta skarpt i ledaren i nr 15. Han ser allvarliga följder av att man gör olika regler för debatt beroende på om man har en majoritetsåskikt eller inte.

Företrädare för den grupp som vunnit allmän acceptans behöver snart inga argument alls. Det räcker med de rätta åsikterna. Företrädare för den grupp som inte ligger i tiden försöker förgäves argumentera, men ingen lyssnar. De har ju fel åsikt.

Biskop Spong åter till Finland

Biskop em. John Shelby Spong kommer åter till Finland i maj för att föreläsa vid ett exegetikseminarium vid Helsingfors universitet och på ett seminarium huvudsakligen avsett för präster i Kuopio stift. Från HU:s sida säger man att det är kyrkan som kallar honom, vilket ärkebiskop Paarma bestrider. Kyrkpressen (nr 12-13/2005 s. 7) uppger att det är biskopen i Kuopio, Wille Riekkinen, som står bakom kallelsen.

År 2003 deltog han i kyrkodagarna i Helsingfors och blev mycket omdebatterad. Inte heller då var det kyrkan som inbjöd honom, säger Paarma. Svenska kyrkan vill däremot inte ha honom i sitt programutbud på höstens bokmässa i Göteborg.

Spong avsäger sig det mesta av kristen tro, inklusive tron på en treenig Gud och försöningen. De som förespråkar Spong tycker att han har tankar och idéer som på ett positivt sätt stimulerar till nytänkande. Man undrar vad som enligt deras mening kan kallas falsk lära?

Tragisk biskopssorti

En av de stora kvällstidningsnyheterna under vintermånaderna var biskop Ilkka Kantolas

D:r Martin Luther

Predikan

Tredje veckan efter påsk, söndag

Från Evangelisk Själaspis för hemmet (förkortad)

Mina älskade, jag uppmanar er som främlingar och gäster att hålla er borta från de köttsliga begären som för krig mot själen. 1 Petr 2:11

Ge akt på apostelns ord, hur han nu har en helt annan tro än tidigare, då han före Herrens uppståndelse vandrade omkring med Honom. Då trodde han, liksom de andra lärjungarna, att Guds eller Kristi rike skulle vara ett jordiskt rike, där de under sin konungs ledning skulle leva i frid, goda dagar, och ha lust och glädje för alltid.

Men här hör du, hur Petrus predikar motsatsen. "O, ni kära kristna", säger han, "som är döpta och kallade till Kristi konungsliga och prästerliga rike, jag säger er nu något helt annat, än ni och jag tidigare tänkt. Vi är visst förnåma herrar i det rike, där idel rikedom, glädje och salighet är utan ände, men det går inte till på världsligt sätt. Ty det måste ni veta, att ni inte i världen är sådana herrar, liksom Kristus inför världen inte är konung, utan ni måste se er som främlingar och gäster i denna världen.

Därför förmanar jag er, att ni rättar er därefter och i fortsättningen lever därefter, såsom ni inte mera är av detta jordiska världsrrike. Anse inte livet på jorden på annat sätt,

än som en pilgrim ser det land som han reser igenom, och sitt husrum, där han ligger över natten. Ty han tänker inte bli kvar där, utan han ämnar fortsätta, dit där han är hemma.

Så måste ni också anse ert liv, ty ni har inte blivit kristna, för att ni skall förbli här på jorden. De kristna har sitt hem på annat ställe, inte i denna världen: Därför skall ni leva som pilgrimer på jorden och tänka er till ett annat land, där ni skall ha en varaktig stad."

Alltså skall de kristna anse sig som gäster på jorden, äta och dricka, ha kläder och skor, hus och hem, och använda det, så länge Gud vill. Men de skall vara så till sinnes att de är beredda att fortsätta sin vandring, när allt detta avtar. Så skall de gå sin väg fram som när en främling går genom en stad, där han inte är hemma.

En främling förhåller sig dock ärligt och fredligt mot dem, hos vilka han vistas. Det passar sig inte, att en gäst i ett främmande hus skulle leva efter sitt eget behag eller självsvåld, utan det heter: vill du vara gäst, så måste du leva så som det anstår en gäst.

Därför säger aposteln: "Håll er borta från de köttsliga begären som för krig mot själen." Ty det kan inte gå ihop, att du vill kallas och vara

en gäst på jorden, som längtar efter ett bättre liv, och ändå lever av världen, inte annorlunda än som om du ville förbli här för alltid med världen. Nej, det heter: Vill du ha det ena, så måste du låta det andra fara. Om du överger ditt fädernesland och lever helt i detta köttsliga liv, så skall du inte heller komma till fäderneslandet, eftersom du föraktar och förkastar det.

Varje kristens sinne och livstil på jorden skall alltså vara sådant, att han först vet sitt rätta hem eller fädernesland. Det sker genom tron på Kristus, genom vilken vi har blivit Guds barn, arvingar till evigt liv och medborgare i himmelen. För det andra måste vi visa husvärden all ära, så som sig bör, eftersom vi ännu inte är hemma. Vi skall förhålla oss som pilgrimer, vilka vill ut genom porten och längtar att vara hemma.

Vaka, bed, min själ!

Bli ej köttets träl

Och låt världen dig ej köpa;

Vad dess barn så efterlöpa,

Är ett flyktigt väl.

Vaka, bed, min själ!

Vaka, bed och strid

Än en liten tid!

Snart ditt Kanaan skall hinnas,

Kronan räckas, palmen vinnas

I en evig frid.

Vaka, bed och strid!

avsked från den för några år sedan inrättade biskopsstolen i Åbo. Offentliggörandet av hans skilsmässa ledde tydligen till ett detektivarbete, som sedan gav en av kvällstidningarna ett riktigt scoop: biskopen hade i flera år haft en älskarinna, som till råga på allt själv var präst.

Kantola skrev själv en förklarande artikel i Helsingin Sanomat. Han radade där upp en del argument som förklarade varför äktenskapet inte höll och hur hans arbetsgivare inte hade stött honom. Inga spår av ånger och syndabekännelse syntes till.

En märklig följd av detta var att över 5000

namnunderskrifter samlades in via Internet för att få honom att fortsätta som biskop. Att många präster var med, och rentav ledde aktionen, är verkligen inte något gott tecken på kunskap om hur löse- och bindenyckeln bör användas.

Desto bättre var det att ärkebiskop Paarma nämnde synden vid dess rätta namn.

En enkät inom Finlands prästförbund har avslöjat att ca 40 % av dem som svarat på förfrågan anser att biskop Kantolas avskedsansökan var förhastad eller onödig. Bland de kvinnliga prästerna var andelen hela 56 %.

ÖÖ

Gudstjänstgemenskap i Vetil

En gudstjänstgemenskap bildas i Vetil, Österbotten. Man börjar samlas till finskspråkiga gudstjänster i Luther-Divaris utrymmen. Hannu Lehtonen är pastor.

Den 24 april tas gudstjänstrummet i bruk och den första högmässan firas strax efteråt med Halvar Sandell som liturg och Hannu Lehtonen som predikant. Båda är präster inom folkkyrkan men har tydligt deklarerat att de inte delar sakral gemenskap med falska lärare.

RP

Föreningens årsfest

hålls Kristi himmelsfärdsdag den 5 maj i Evangeliska folkhögskolans festsal, Strandg. 21-22, Vasa. Föreningen Logos grundades på Kristi himmelsfärdsdag 2001.

11.00 Gudstjänst, liturg: Roger Pettersson, predikant: Jan Johansson från Vindeln, Sverige.

12.15 Lunch

13.00 Roger Pettersson: Laestadius teologiska budskap och dess tillämpningar på vår tid.

14.15 Kaffe

15.00 Peter Johansson: Dom till frälsning. 1 Kor 5, Matt 18:15ff. Samtal och information om Projekt Gezelius.

17.00 Kvällsmat

18.00 Kvällsmöte, Jan Johansson: Lösenyckeln, och Ola Österbacka. Sångprogram och servering.

Avgift för alla måltider är 18 euro. Kan också erläggas skilt för varje servering.

"Han skall komma igen på samma sätt som ni har sett honom fara upp till himlen." (Apg 1:11)

Välkomna från när och fjärran!

Friluftsdag på Bötomborgen 9 juli

Alla intresserade inbjuds att lyssna till Guds ord, samtal och friluftsliv på Bötomborgen i Kristinestad lördagen den 9 juli. Familjevänligt program.

Vi samlas kl 11. Programmets ordning blir beroende på vädret. Inslag blir predikan, samtal och lunch. Om vädret tillåter går vi på vandring allt efter krafter.

Öppna dörrars dag i Logos-Lyktan 11 augusti

Likt senaste år öppnar vi dörrarna till Logos-Lyktan under Konstens natt i Vasa den 11 augusti från kl 18. Vi förevisar Projekt Gezelius samt litteratur. Kaffeservering ordnas.

Logos bankkonto: 497028-241584
PlusGirokonto i Sverige: 407 99 53-8

Veckovis redovisning

över influtna medel och utgifter finns på <http://www.logosmappen.net/logos/insamling/>. Vi är tacksamma för alla bidrag!

Under de senaste veckorna har det skett stora kast i diagrammen. Kostnaderna för anskaffningar för projekt Gezelius har varit betydande, men bidrag som täcker en del av kostnaderna är på kommande.

Ola Österbacka har enligt årsmötets direktiv och beslut av styrelsen anställts på 20 % från 1.4 för olika uppgifter i anslutning till föreningsarbetet och Internetmissionen. Arbetet ersätts i form av fakturering via firma. För finansieringen är månatliga fasta bidrag önskvärda.

Vi strävar även att utöka Roger Petterssons arvodesanställning om medlen räcker. Kan du inte själv bidra med så mycket behövs din förbön!

Gud älskar en glad givare. Och Gud har makt att låta all nåd överflöda till er, så att ni alltid och under alla förhållanden har nog av allting och kan ge i överflöd till varje gott verk. (2 Kor 9:7-8)

Evangelisk-lutherska gudstjänster

hålls följande dagar, normalt kl 10.00:

5.5 (årsfest, Efö kl 11.00), 15.5 (pingst), 29.5, 19.6, 24.7, 14.8 och 28.8. Under sommarmånaderna hålls gudstjänsterna i Logos-Lyktan. Gudstjänsterna hålls normalt i *Korsholms dagcenter*, Niklasvägen 1, Smedsby, och leds av Roger Pettersson och Ola Österbacka. Vi sjunger ur psalmboken.

Bibelstudier

hålls kl 19-20.30 i Logos-Lyktan, Kyrkoespplanaden 19, Vasa:

19.5, 2.6, 16.6, 30.6, 4.8, 18.8. Sedan varannan torsdag om inte annat meddelas.

Bibelstudierna utgår från Kuske: Luthers lilla katekes och hålls i samtalsform. Ansvarig: Ola Österbacka. (I samarbete med Svenska studiecentralen)

Uppdaterad information finns på Logos webbplats. Eventuella ändringar meddelas onsdagen före i Vasabladet, föreningspalten.

Logostidningen på Internet:
<http://www.logosmappen.net/tidning>

Som gäst kan du

- se projektets status, alltså vilka bibelböcker som är under arbete och hur mycket som redan är klart
- söka inlagda verser och läsa kommentar till verserna
- söka enskilda ord (sökfunktionerna utvecklas efter hand)
- söka i Svenska folkbibeln.

Som medarbetare kan du dessutom

- ladda ner bilder av sidor för att skriva in
- klistra in texter: verser och verskommentarer samt inledning till böckerna och till kapitlen.

Vilken rikedom att arbeta med bibeltexten och låta de goda kommentarerna sjunka in till välsignelse för tiden och evigheten!

Ditt ord är mina fötters lykta och ett ljus på min stig. (Ps 119:105)

<http://www.logosmappen.net/bibel/gezelius>

www.logosmappen.net

Logosmappen förnyas kontinuerligt. Ta del av den guldgruva som erbjuds! Bekännelseskriterierna har uppdaterats med perikoper (versnummer) och ny layout. Allt innehåll i Logosmappen är sökbart.

Ta del av det omfattande materialet i **Luthersk Nätbibelskola!**

Söker du svar på en fråga om Bibeln eller kristen tro? Se om **Trosfrågan** har ett svar – eller sänd in en fråga!

www.folkbibeln.net

Den populära sökningen av bibeltexter eller rubriker håller på att få ett nytt utseende. Tillsvidare finns både den gamla versionen och en ny version tillgängliga parallellt.

Varje tisdag kl 18-19.30 ges tillfälle att komma till Logos-Lyktan för att samtala eller t.ex. läsa kristna tidskrifter. Adress: Kyrkoespplanaden 19, Vasa.